കർണ്ണാടകയിലെ ബന്ദിപൂർ, നാഗർഹോളെ തമിഴ്നാട്ടിലെ മുതുമല എന്നിവയാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടു കിടക്കുകയാണ് വയനാട് വന്യജീവി കേന്ദ്രം. 1100 ചതുരശ്ര കിലോമീറ്റർ ആകെ വരുന്ന കാടിൽ 333 ചതുരശ്ര കിലോമീറ്റർ ആയാണ് ഈ വന്യജീവി കേന്ദ്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. നീലഗിരി ബയോസ്ഫിയർ റിസർവിന്റെ പ്രധാനഭാഗമാണ് ഈ പ്രദേശം. വേനൽകാലമായാൽ ബന്ദിപൂരിൽ നിന്നും മുതുമലയിൽ നിന്നുമൊക്കെ മൃഗങ്ങൾ വയനാട്ടിലേക്കെത്തും. മുളകൾ നിറഞ്ഞു തിങ്ങിയ കാടുകളായിരുന്നു പണ്ട് വയനാട്ടിലേത്. വന്യജീവി കേന്ദ്രത്തിലൂടെ ഒഴുകുന്ന നൂൽപുഴയിൽ സമൃദ്ധമായി വെള്ളവുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ആനകൾ അടക്കമുള്ളവക്ക് സുഖജീവിതമായിരുന്നു ഇവിടെ. മാവൂർ റയോൺസിനുവേണ്ടി മുളകൾ എടുക്കുകയും ഇവിടമെല്ലാം യൂക്കാലിപ്റ്റസ് തോട്ടങ്ങളായി മാറുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ തേക്ക് കാപ്പി തോട്ടങ്ങളും ഇവിടെ നിറയെ കാണാം. ആയിരത്തി തൊള്ളായിരത്തി എഴുപത്തിമൂന്നിലാണ് വയനാട് വന്യജീവി കേന്ദ്രം നിലവിൽ വന്നത്. സ്വാഭാവിക വനം വെട്ടിവെളുപ്പിച്ച് പ്ലാന്റേഷനുകൾ വരുന്നത് പിന്നെയും തുടർന്നു. ആയിരത്തി തൊള്ളായിരത്തി എൺപത്തിനാലിൽ വയനാട് സംരക്ഷണ സമിതി നിലവിൽ വരുകയും ഇതിനെതിരെയുള്ള പ്രതികരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. വന്യജീവി കേന്ദ്രത്തിലെ 333 ച.കി.മിറ്ററിൽ 100 ച.കി.മീറ്ററോളം തേക്ക്, കാപ്പി എന്നിവയുടെ തോട്ടങ്ങളാണ്. അതായത് വയനാടൻ കാടുകളിൽ മൂന്നിലൊന്നിലും പ്ലാന്റേഷനുകളാണെന്നർത്ഥം. ബാക്കി രണ്ടിലൊന്ന് കത്തുന്ന കാടുകളാണ്. അതായത് വർഷംതോറും കാട്ടുതീയിൽ എരിഞ്ഞമരുന്ന കാടുകൾ.

വയനാടൻ കാടിന്റെ പ്രത്യേകത കാടും ഗ്രാമങ്ങളും ഇടകലർന്നു കിടക്കുന്നു എന്നതാണ്. വന്യജീവി കേന്ദ്രത്തിൽ മാത്രം 110 ഓളം സെറ്റിൽമെന്റുകൾ ഉണ്ട്. കാട്ടിനുള്ളിലെ ടൂറിസം, കന്നുകാലി വളർത്തൽ, ഇടയ്ക്കിടെ ഉണ്ടാകുന്ന കാട്ടുതീ ഇതെല്ലാം ഇന്ന് വയനാടൻ കാടുകളെ നശിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ത്യയിൽ തന്നെ ഏറ്റവും അധികം മനുഷ്യ/മൃഗ സംഘർഷം നടക്കുന്നതും ഇവിടെ തന്നെ. കഴിഞ്ഞ 25 വർഷത്തിനിടയിൽ 150 പേർ വന്യമൃഗ ആക്രമണങ്ങൾക്ക് ഇരയായിട്ടുണ്ട്. 500 ഓളം ആനകൾ മനുഷ്യനാൽ കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

വയനാട്ടിൽ പണ്ടും കടുവകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതിന് തെളിവാണ് അവിടെയുള്ള ആദിവാസി അനുഷ്ഠാനമായ നരിക്കുത്ത്. കടുവകളെ വളഞ്ഞ് പിടിച്ച് പട്ടിണിക്കിട്ട് അവശനാക്കി കുത്തികൊല്ലുന്ന ഒരനുഷ്ഠാനമാണിത്.

മാനന്തവാടിയിൽ ആദ്യം കടുവ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ കെണിവെച്ച് പിടിച്ച് വന്യജീവി കേന്ദ്രത്തിലെ തന്നെ ഭാഗമായ കുറിച്യാട് കൊണ്ടുവിട്ടു. ആ കടുവ നൂൽപുഴ പഞ്ചായത്തിലെത്തി വീണ്ടും കന്നുകാലികളെ പിടിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇതു വലിയ പ്രക്ഷോഭമായി മാറി. പാർട്ടിക്കാരും പള്ളിക്കാരും കുടിയേറ്റക്കാരുമെല്ലാം ശക്തമായ പ്രചരണം അഴിച്ചുവിട്ടു. അങ്ങനെ ഒടുവിൽ ആ കടുവയെ മയക്കുവെടി വെച്ച് വീഴ്ത്തി, പിന്നീട് വെടിവെച്ച് കൊല്ലുകയാണ് ഉണ്ടായത്. മറ്റൊരു കടുവയെ മയക്കുവെടി വെച്ച് മൃഗശാലയിലേക്ക് കൈമാറിയെങ്കിലും അധികം താമസിയാതെ തന്നെ അത് ചത്തുപോയി. പിന്നീട് മുണ്ടക്കൊല്ലി എന്ന സ്ഥലത്തും ചീരാൽ എന്ന സ്ഥലത്തും പ്രശ്നമുണ്ടാക്കിയ കടുവകളെ മയക്കുവെടി വെച്ച് പിടിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഇപ്പോൾ മൂത്തങ്ങയിൽ നൂൽപുഴക്കടുത്ത് മുക്കുത്തി കുന്നിൽ

സ്ഥലവാസിയായ ഭാസ്ക്കരനെ കടുവ കൊന്നുതിന്നതോടെ പ്രശ്നം വീണ്ടും രൂക്ഷമായി. ഭാസ്ക്കരന്റെ തലയും കാൽപ്പാദങ്ങളും മാത്രമേ കടുവ ബാക്കിവെച്ചുള്ളൂ. അധികം വൈകാതെ മൂന്നു കിലോമീറ്റർ അപ്പുറത്ത് തമിഴ്നാട്ടിലെ പാട്ടവയൽ എന്ന സ്ഥലത്ത് 35 കാരിയായ മഹാലക്ഷ്മിയെ കൊന്നു പക്ഷേ തിന്നില്ല. അങ്ങനെയാണ് നരഭോജി കടുവക്കെതിരെയുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ തമിഴ്നാട്ടിനും കേരളത്തിനും ഒരുപോലെ ശക്തമായത് കടുവയെ പിടികൂടികൊല്ലണമെന്ന് പ്രക്ഷോഭകർ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊയേിരുന്നു. അവസാനം അവനെ തമിഴ്നാട് പ്രദേശത്ത് വെച്ച് വെടിവെച്ചു കൊല്ലുകയാണുണ്ടായത്. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിൽ ഈ കടുവയുടെ ദേഹത്ത് പുഴുവരിച്ചിരുന്ന വ്രണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. കാലിലെ നഖങ്ങൾ നഷ്ടമായിട്ടും ഉണ്ട്. ഒരുപക്ഷെ ടെറിട്ടോറിയൽ ഫൈറ്റിൽ സംഭവിച്ച ക്ഷതങ്ങളാകാം ഇതൊക്കെ. ആരോഗ്യവാനായ ഒരു കടുവയും മനുഷ്യനെ ഇരയാക്കാറില്ല. ഇത്തരത്തിൽ അവശതയുള്ള മുറിവേറ്റ കടുവകളാണ് ആയാസകരമല്ലാത്ത രീതിയിൽ ഇരപിടിക്കാനായി കാട്ടിലേക്കിറങ്ങുന്നതും കന്നുകാലികളെ ആക്രമിച്ചു കൊന്നു തിന്നുന്നതും.

വയനാടൻ കാടുകളും വന്യജീവി കേന്ദ്രവും പ്രോജക്ട് ടൈഗറിന്റെ ഭാഗമാക്കി മാറ്റുന്നു എന്ന് വാർത്ത വന്നു. ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളായ ഗുഡല്ലൂരിൽ ഇതിനെതിരെ ഒരുപാട് പ്രചാരണങ്ങൾ നടക്കുകയുണ്ടായി. മാനന്തവാടി, താമരശ്ശേരി, തലശ്ശേരി എന്നിവിടങ്ങളിലെ പള്ളിക്കാരും പ്രതിഷേധങ്ങളുമായി എത്തി. ഗുഡല്ലൂരിൽ 50 വർഷത്തോളമായി ഗവൺമെന്റും മലയാളി കുടിയേറ്റക്കാരും തമ്മിൽ നിരന്തരം സംഘർഷം നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. നിലമ്പൂർ കോവിലകത്തിന്റെ ഭൂമിയിൽ ഒരുലക്ഷത്തിലധികം ഏക്കർ ഭൂമി മലയാളികൾ കൈയ്യേറിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. രണ്ട് ഏക്കറിൽ കൂടുതൽ പട്ടയം കൊടുക്കരുതെന്ന് സുപ്രീം കോടതി ഉത്തരവ് ഉണ്ട്. ഇതിനെതിരെ കുടിയേറ്റക്കാർ ശക്തമായ പ്രക്ഷോഭം സംഘടിപ്പിച്ചു വരികയാണ്. അവരാണ് ഗുഡല്ലൂർ പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രചാരണങ്ങൾ അഴിച്ച് വിട്ടത്.

കേരളത്തിൽ വന്യജീവി-മനുഷ്യ സംഘർഷങ്ങൾ കുറക്കാനുള്ള ശാസ്ത്രീയ സമീപനങ്ങൾ ഇനിയും നിലവിൽ വന്നിട്ടില്ല. കടുവകളുടെ ആക്രമണങ്ങളെ നേരിടാൻ വേണ്ടത്ര പരിശീലനംനേടിയ സേനയോ ആയുധങ്ങളോ മയക്കുവെടി സംവിധാനങ്ങളോ നമുക്കിപ്പോഴുമില്ല. ഞാൻ പറയുകയാണെങ്കിൽ കടുവകളുടെ എണ്ണം കൂടിയെന്ന റിപ്പോർട്ട് തന്നെ തെറ്റായിരിക്കണം. മുതുമലയിലും ബന്ദിപൂരിൽ നിന്നെല്ലാം കടുവകൾ ഒഴിഞ്ഞ് മാറി വയനാട്ടിലേക്കെത്തുകയാണ്. ആ കാടുകളിൽ അരിപ്പുചെടി, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പച്ച എന്നിങ്ങനെയുള്ള നാട്ടുചെടികൾക്ക് പകരം വിദേശ അധിനിവേശ സസ്യങ്ങൾ നിറയുകയാണ്. കാടുകൾ അവർ കൈയ്യടക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിദുരന്തഫലം അനുഭവിക്കുന്നത് സാംബാർ മാനുകൾ അടക്കമുള്ള വിവിധ മാൻ വർഗ്ഗങ്ങൾ, കാട്ടുപോത്തുകൾ എന്നിവയാണ്. സസ്യഭോജികളായ ഇവരുടെ ഭക്ഷണദൗർലഭ്യം ഇവരെ തീറ്റതേടി അയൽപ്രദേശമായ വയനാട്ടിലേക്ക് എത്താൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഇവയെ പിന്തുടർന്ന് കടുവകളും വയനാടൻ കാടുകളിലേക്ക് എത്തുകയാണ്.

ബന്ദിപൂരിൽ കടുവക്ക് താരതമ്യേന നല്ല പരിരക്ഷണം കിട്ടുന്നുണ്ട്. ടെറിട്ടോറിയൽ ഫൈറ്റിൽ ശക്തിക്ഷയം സംഭവിച്ചവയോ ആരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉള്ളവയോ കൂടുതലായി വയനാടൻ കാടുകളിലേക്ക് കടന്നു വരുന്നുണ്ട്. വലിയ പ്രശ്നങ്ങൾ നേരിടാതെ സ്വന്തം ടെറിട്ടറി ഉണ്ടാക്കാൻ ഇവർക്ക് കഴിയുമെന്നതാണ് കാര്യം. ഇത്തരത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നവർ അധികം ആയാസമില്ലാത്ത രീതിയിൽ ഇരപിടിക്കാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോഴാണ് മനുഷ്യനോ കന്നുകാലികളോ ഇവരുടെ ആക്രമണങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകുന്നത്. വർഷംതോറും കാട്ടുതീ ചാരമാക്കുന്ന ഒരു കാടുകൂടിയാണ് വയനാടൻ കാടുകൾ. അതിനാൽ തന്നെ ഇവിടെ ഇളം പുല്ലുകൾ ധാരാളം വളർന്നു വരികയും ചെയ്യുന്നു. ഇഷ്ട ആഹാരമായ ഈ ഇളംപുല്ലുകൾ തേടി മാനുകൾ ഇവിടെ എത്തുന്നതിന്റെ ഒരുകാരണവും ഇതാണ്.

മനുഷ്യനും വന്യമൃഗങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ഈ തീരായുദ്ധം നിയന്ത്രണ വിധേയമാക്കാൻ നടപടികളെടുക്കേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. സത്വരമായി എടുക്കേണ്ടുന്ന ചില നടപടികൾ ഇവയെല്ലാമാണ്.

1. സ്വയം സന്നദ്ധ പുനരധിവാസം

കാട്ടിൽ വസിക്കുന്നവരെ കാടിന് പുറത്ത് എത്തിച്ച് അവരെ പുനരധിവസിപ്പിക്കുക.

2. കർശനമായി കാട്ടുതീ തടയുക

3. നിലവിലുള്ള കാട്ടിനുള്ളിലെ പ്ലാന്റേഷനുകൾ മാറ്റി അവിടം പ്രകൃതിയ്ക്കായി വിട്ടുകൊടുക്കുക. അതായത് കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കായുള്ള ഒരു നാച്വറൽ ഹാബിറ്റാറ്റായി അത് നിലനിർത്തുക.

താൽക്കാലിക പരിഹാരങ്ങൾ

1. ആന ട്രഞ്ചുകൾ, കിടങ്ങുകൾ, സൗരോർജ്ജ വേലികൾ എന്നിവ നിർമ്മിച്ച് മനുഷ്യർക്കിടയിലേക്കുള്ള കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ വരവ് നിയന്ത്രിക്കാം. ഇത്തരം മാർഗ്ഗങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നതിനൊപ്പം തന്നെ അവയുടെ സുസ്ഥിരമായ പരിപാലനവും (മെയിന്റനൻസ്) ഉറപ്പ് വരുത്തേണ്ടതാണ്. സൗരോർജ്ജ വേലികൾ പലപ്പോഴും സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതിൽ വള്ളിചെടികൾ പടർന്നു കയറി പ്രവർത്തന രഹിതമാകാറാണ് പതിവ്.

2. ബോധവത്ക്കരണം

കടുവ നമ്മുടെ ദേശീയ മൃഗമാണെന്നും നമ്മുടെ അഭിമാനമാണെന്നും ജനങ്ങളിൽ അവബോധമുണ്ടാക്കിയെടുക്കണം. ദേശീയ മൃഗത്തെ ഉപദ്രവിക്കുകയോ കൊല്ലുകയോ ചെയ്യരുത്. അവരുടെ സാമ്രാജ്യമായ കാട്ടിലേക്ക് മനുഷ്യരാണ് അതിക്രമിച്ചു കയറുന്നത്. കാട് നമ്മുടെ സ്വത്താണെന്നും നമ്മുടെ ഭാവി തലമുറയ്ക്കുകൂടി അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്നും കാടും കാട്ടുമൃഗങ്ങളും പരിരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും ജനങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ കഴിയണം. അനുദിനം നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രകൃതിയുടെ ജൈവവൈവിധ്യത്തെ ഒരുപരിധി വരെയെങ്കിലും നിലനിർത്തുന്നത് കാടുകളാണ്. അത് കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ നാം ഓരോരുത്തരും ബാധ്യസ്ഥരുമാണ് എന്നു നാംതിരിച്ചറിഞ്ഞേ തീരൂ.

3. കാട്ടിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന വരുമാനത്തിന്റെ ഒരുഭാഗം അതിന് ചുറ്റുമുള്ള ജനങ്ങളുമായി പങ്കുവെക്കുന്നത് കാടിനോടുള്ള ചിന്താഗതി മാറാൻ ഒരുപരിധിവരെ സഹായിച്ചേക്കും.

ബാദുഷ

(പ്രസിഡന്റ്, വയനാട് പ്രകൃതി സംരക്ഷണ സമിതി)